

KAINA:

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE:

metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:

petito eilėlė (4 skiltys) prieš
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilėlė
15 k. — Giminių ieškantiems:
eilėlė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dienų
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. sausio 19 d.

N° 6 (135).

Skaitykite ir platinkite

„Lietuvių Balsą“

politikos, literatūros ir visuomenės laikraštį!

„LIETUVIŲ BALSAS“ daugiausia rašo ir rūpinasi Lietuva, jos ateitimi, lietuvių tauta ir visais jos reikalais.

„LIETUVIŲ BALSAS“ šviečia gaivina tautiečių upą ir samonę, organizuoja, rodo kelią, kaip grumtis su šių dienų vargais. Kadangi mūsų tauta—dauguma darbo žmonės, „Lietuvių Balsui“ ypač rūpi darbo žmonių reikalai, jų gyvenimo sąlygų pagerinimas.

„LIETUVIŲ BALSAS“ turėdamas savo korespondentų: Amerikoje, Anglijoje, Danijoje, Švedijoje, Italijoje, Prancūzijoje ir k., duoda daugiausia žinių apie užimtąją Tėvynę ir iš viso pasaulio.

„LIETUVIŲ BALSAS“ pigiai spausdindamas skelbimus-ieškojimus padeda tautiečiams susirasti gimines ir pažįstamus.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina: į Ameriką, Argentina, Angliją, Kanadą, Šveicariją, Daniją, Prancūziją, Italiją, Švediją, ir k.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina du kartus per savaitę.

„LIETUVIŲ BALSO“ kaina Rusuose: metams 8 r., pusei metų 4 r. 20 k., 3 m. 2 r. 20 k., 1 m. 70 k.—Užsieniuose: metams 11 r., pusei metų 5 r. 75 k., 3 m. 2 r. 90 k., 1 m. 1 r.

Skelbimų kaina: prieš tekstą petito eilutė (4 skiltys) 90 k., po teksto 40 k. Giminių ir darbo ieškantiems eilėlė 15 k.

Adresas: Petrapilis, Saperų g-lė N° 9, b. 9, Tel. 286-46. „Lietuvių Balsui“.

„LIETUVIŲ BALSO“ Administracijoje galima gauti „LIETUVIŲ BALSO“ leidinius:

1) Putino; „Kunigaikštis Žvainys — poema ir Raudoni Žiedai — eilės. 2) „Motinos Beieškant“ Ed. de Amičis gražus apsakymas, prof. A. Valdemaro verstas iš italų kalbos. 3) 1917 metų sieninis Kalendorius.

leškau Petrapilyje ir jo priemiesčiuose dviejų kambarių, kur galima būtų ir virtuve naudotis, arba atskiros buto.

Pranešti A. DUNDZILAI

ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9, кв. 9.

Noriu gauti prieglaudoje ar kitokioje įstaigoje už šeimininkę. Turiu rekomendacijų, sutinku ir išvažiuoti.

Su paklausymais kreiptis į A. DUNDZILAI. ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9, кв. 9.

Petrapilis, sausio 19 d.

Svarbiuoju reikalu.

Betvarkant mūsų lietuvių tremtinių bei pabėgėlių gyvenimą, nors mažumai, atsirado daug svarbių klausimų, kaip, pavyzdžiui, busimojo mūsų gyvenimo sutvarkymas po karo. Visus dabar iškilusius klausimus mes negalime tinkamai išrišti, nes nežinome, kokios bus po karo mūsų gyvenimo aplinkybės, ir antra, apie daugelį dalykų mes negalime laisvai kalbėti. Bet yra tokių klausimų, kurie, nežiūrint į tai, kas šitame kare laimės, gali būti jau ir dabar gvildomi. vienu tokių svarbiųjų klausimų skaitau ukio klausimą. Ir štai dėlko. Mūsų šalis — žemdirbių, ir mūsų tėvynės gerovė bei darbo žmonių vargo sumažėjimas pareis nuo to, kaip mes mokėsime mūsų ūkį sutvarkyti. Šiuo klausimu galima būtų daug kas pasakyti, tačiau šį kartą daliesiu tik vieną dalyką. Dabar, kada daugelis mūsų ūkininkų išblaškyti po plačiąją Rusiją atsidūrę visai naujose sąlygose, labai svarbu, kad

lietuviai ūkininkai prieš grįždami į Lietuvą įgytų šiek tiek daugiau ūkio teorijos žinių, kurias galėtų sugrįžus namo ūkio praktikai sunaudoti. Labai pavyzdinčiai padarė Kastramos lietuvių komiteto skyrius, kuris buvo sutaisęs tremtiniams ir pabėgėliams ūkio kursų. Dabar, žiemos metu, kada daugelis ūkininkų gyvena įvairiuose miestuose bei miesteliuose, būtų labai pageidaujama, kad tokiems ūkininkams būtų taisoma ūkio kursai, paskaitos, lankoma parodos ir tt... Maža esant agronomų lietuvių, šis darbas gal ir sunku būtų suorganizuoti, bet turint gerų norų visados visokias kliūtis galima pašalinti. Aš manyčiau, kad šiam sumanymui įvykinti galėtų daug padėti Komitetai, jų skyriai, įgaliotiniai ir visi tie, kuriems rūpi Lietuvos ūkio pakėlimas. Komitetai, kur daugiau yra susitelkę lietuvių, galėtų į tas vietas kviešti agronomą, kuriam būtų pavesta paskaitų rengimas. Toks agronomas galėtų važinėti iš miesto į miestą ir skaityti paskaitas. Komitetai arba jų įgaliotiniai galėtų iš anksto parūpinti jam būtų ir visa ką ir pranešti pabėgėliams apie rengiamas paskaitas. Tokiems agronomams, žinoma, turėtų būti mokoma už jų darbą. Tos visos paskaitos turėtų būti kiek galint įmanomos, kad jas galėtų suprasti visi darbo žmonės. Pirmiausia, mano nuomone, reikėtų teikti mūsų ūkininkams tų žinių, kurios bus labiausiai reikalingos tvarkant ūkį po karo. Paskaitų programą galėtų sudaryti patys prelegentai.

Ūkio klausimas kaip prieš karą, taip ir dabar tėra labai svarbus ir lietuvių visuomenės veikėjams reikėtų nepraleisti kiekvienos geros progos. Suteikdami dabar mūsų žmonėms ūkio žinių, paduosime jiems į rankas tą ginklą, kuriuo lengva bus kovoti sugrįžus tėvynėn su visais gerovės priešininkais.

Pranas T.

Iš Lietuvos.

„Ryto“ Draugijos Vilniaus Lietuvių Gimnazija. Ši gimnazija pradėjo antruosius savo gyvenimo metus. Už mokslo kiekvienas mokinys turi mokėti 5 rublius mėnesiui (25 rub. pusmečiui). Gimnazijos direktorius — Mykolas Biržiška.

„Mūsų Kalendorius“. 1917 metams. Vilniuje išėjo šiemetams „Mūsų kalendorius“. Išleido „Žinynas“. Kalendorius turi 80 puslapių, form. 8°. Kas galima, sutrumpinęs iš „Mūsų Kalendoriaus“ straipsnius siunčiu „Liet. Balso“ skaitytojams.

Mūsų kultūros gyvenimas.

Lietuvių Draugijos. Visų pirmiausia reikia pažymėti, kad plačiausiai iš visų mūsų draugijų veikė Vilniaus Lietuvių draugijos, ypač Komitetas karo aukoms šelpti ir jojo Vilniaus skyrius. Papildytas naujais žmonėmis, Komitetas kaip 1915 m., taip ir 1916 m. darbavosi nenuilstamai, tik dėl svetimų priežasčių, negalėdamas susizinti su skyriais, turėjo pasitenkinti veikimu pačiame Vilniuje. Čia jis išlaikė šitokias labdarybės įstaigas:

I) Didžioji vaikų prieglauda, Subačiaus g. N° 16 ir 23; šioje prieglaudoje yra ligi 150 vaikų, o su užveizdėtoja ir tarnautojais kartu apie 170 žmonių. Puikus erdvi prieglaudos trobesiai su daržu buvo išgauti gerb. Emilijos Vileišienės rūpesniu. Didžiosios prieglaudos globėjas yra kun. J. Kukta.

II) Antakalnio prieglauda, Vasaros gat. N° 7; 45 vaikai. Ši prieglauda yra Vilniaus skyriaus žinioje; jos globėjas kun. P. Bieliauskas.

III) Žvėryno prieglauda, Fabrikos gatvė N° 32, 80 vaikų. Globėjas kun. d-ras J. Stankevičius.

IV) Snipišio prieglauda, 60 vaikų. Globėjas J. Šernas.

V) Sv. Vincento a Paulo Prieglauda, 80 vaikų; prieglaudos globėjas kun. d-ras J. Bakšys. Be to Komitetas šelpia:

VI) Draugijos beturčiams vaikams globoti prieglauda, kurioje yra 55 vaikai; globėjas kun. L. Jezukevičius.

VII) Kun. Legaus lėšomis laikoma 2-ja Antakalnio prieglauda, kurioje — 20 vaikų.

Prie visų tų prieglaudų yra drauge ir lietuvių mokyklos. Mokina jose: O. Matulaitytė, T. Mačiokaitė, M. Grigaitytė, O. Dzvilaitė, J. Tomkevičius ir Kl. Ruginis.

Be vaikų prieglaudų Komitetas laikosi šias įstaigas:

I) moksleivių bendrąbutį — 70 mokinių;

II) mergaičių bendrąbutį — 50 mergaičių;

III) ligonių bendrąbutį, kuriame gyvena 23 ligoniai seneliai;

IV) Lietuvių valgyklą, Dominikonų g. N° 12;

V) Sv. Zitos D-jos tarnaičių virtuvę, kurioje kasdien valgo 50—80 žm.;

VI) prie Liet. susiėlpimo Draugijos dviklės mokyklą, kurios globėju yra d-ras A. Vileišis.

Liet. Draugijos Komitetas šelpia dar „Ryto“ Draugiją su jos mokslo įstaigomis ir Liet. katalikų vyrų šv. Mikalojaus draugiją. Prie Didžiosios prieglaudos įtaisyta kopytėlė, kur vaikams kas šventadienis laikomos šv. mišios ir sakamos pamokslas.

Prie didžiosios prieglaudos yra didelis daržas ir sodas, kur vaikai mokina daržininkavimą ir ūkio dalykų. Be to daržo komitetas, norėdamas savo

įstaigą maistu aprūpinti, 1916 m. buvo išnuomavęs apie 25 dešimtines daržų ir pievų Belmonto priemestyje. Tie daržai pavesta specialisto agronomo Al. Stulginsko globai.

Komitetas laiko dar keliolika karvių ir arklių, taip pat ožkų ir kiaulių.

Liet. Komiteto triūsų sudaryta lietuvių skyrius vokiečių vyriausybės atidarytoje Vilniaus nuolatinėje rankdarbių parodoje. Prie skyriaus įsteigta dirbtuvė, knrioje rudenį 1916 m. dirbo 30 nuolatinį darbininkų, audžiusių ten lietuvių juostas. Kadangi dauguma jų — zitininkės, tai ir visa tos dirbtuvės priežiūra pavesta zitininkių pirmininkui kun. Pr. Beliauskui. Be to parodon pristato juostų lietuvių prieglaudų vaikų. Lietuvių skyriui parodoje puikiausiai sekė, ir 1916 m. kas mėnuo išparduodama buvo mūsų juostų ir kitų dirbinių daugiau kaip už 2000 mark. Lietuvių parodos skyriaus prižiūrėtojas — dailininkas A. Žmuidzinavičius.

Be kun. Bartuškos ir d-ro Bielskio Liet. Komiteta buvo aplankęs lapkričio 18 d. 1915 m. d-ras Soderbergas, atsiųstas Švedų-Lietuvių Komiteto, sudaryto Stokholme iš žymiųjų Švedijos veikėjų. D-ras Soderbergas, pargrįžęs iš Vilniaus Stokholman, suruošė ten paskaitą apie lietuvių reikalus. Iš Švedų komiteto Liet. Draugija gaudavo ir dabar tebeauga pašalpos pinigais ir drabužiais.

Sausio 31 d. 1916 m. buvo apsilankę Vilniuje žinomojo Amerikos milijonierio labdario Rokkfelerio atstovai: Wilcot ir Withnney. Liet. KOMITETAS, pasinaudodamas ta proga, įteikė jiedviems raštą apie Komiteto reikalus ir prašė paskelbti per Amerikos laikraščius tenai gyvenantiems Lietuvos krašto reikalus.

Taip pat kreipėsi Komitetas per vokiečių vyriausybę į Vokietijos katalikų vyskupus prašydamas, kad jie padarytų Vokietijos bažnyčiose rinkliavas Lietuvos gyventojams sušelti. Liet. Dr-jos KOMITETO pirmininkas — A. Smetona. Iždininkas — adv. Kymantas, sekretorius — kun. Dogelis.

Vilniaus skyriaus pirmininkas — kun. Pr. Bieliauskas, sekretorius — K. Daunoras. Paminėtina dar ir Vilniaus „Lietuvių Drdugija nukentėjusiems del karo agronomijos ir teisių pagalbai teikti“. Ši draugija ligi 1916 m. pavasario veikė visoje Lietuvoje, daugiausia šelpdama mokinius, 1916 metų pradžioje buvo įsteigusi maitinimo punktus Kuršenuose ir Papilyje, Žemaičiuose, gi Šiauliuose — vaikų prieglauda. 1916 m. gegužės mėnesį D-jos veikimas buvo apribotas vien Vilniaus miestu. Tuomet D-ja įsteigė čia tris savo prieglaudas-mokyklas: Zakrete (ved. Radzevičienė); Užupyje (vedėja E. Rucevičienė); Suipiškyje (vedėja Sakalauskaitė). Mokinių jose 1916 m. buvo apie 150.

„Lietuvių mokslo draugija“ taip pat rodė gyvumo. Birželio 13, 14 ir 15 d. pereinatis metais įvyko Vilniuje, kaip paprastai, visuotinis metinis jos narių susirinkimas; ir, kaip kasmet, buvo paskaityti keli mokslo referatai. Skaite D-jos pirmininkas d-ras J. Basanavičius du referatų: 1) „Apie Lietuvos kultūrą praistorijos laikais“, 2) „Apie Vištyčio istoriją XVI—XIX šimtmečiais“; M. Biržiška: „Apie prof. d-rą L. Rhezą, kaip dainų rinkėją“; Aug. Janulaitis: „Apie Lietuvos Statutą ir jo istoriją“; P. Klimas: „Apie kelis senovės lietuvių kultūros bruožus“. Iš draugijos veikimo apyskaitos pasirodė, kad jos didžiausias rūpestis pastaraisiais metais buvęs ir tebėsas vadovėlių parūpinimas Lietuvos mokykloms, ypač vidurinėms. Vadovėliams leisti sunaudota apie 8500

rub.; iš jų tik 2319 r. buvo paimta iš tam tikro vadovėlių fondo; kiti gi pini-gai pasiskolinti iš vadinamojo L. M. ir L. D. Dr. ju namų fondo. Valdybą 1916—1917-iesiems metams išrinkta: dr. J. Basanavičius, M. Biržiška, A. Janulaitis, kun. dr. M. Reinyš, A. Smetona, Al. Stulginskas, dr. J. Šaulys, A. Vileišis ir J. Vileišis. Delei kelionių sunkumo tan susirinkiman buvo atvykę tik nariai vilniečiai, iš viso 27 nariai ir dar 22 naujai per susirinkimą draugijon įsirašiusieji ir šiek tiek svečių. Susirinkimas buvo šv. Mikalojaus lietuvių salėje.

Vilniaus švietimo draugija „Rytas“, Liet. Komiteto padedama, atidarė Vilniuje savo gimnaziją.

1916 metų pradžioje Vilniaus lietuvių turėjo dvi vartotojų krautuvų: viena Snipiškėje, antra pačiam mieste. Tačiau Snipiškio krautuvės nebeįsistatė išlaikyti, ir 1916 m. vasarą ji perleista buvo lenkams. Užtat antroji lietuvių vartotojų „Laimės“ draugijos krautuvė vertės visai neblogai ir 1916 m. rudenį iš Bonifratų gatvės persikėlė į erdvesnį butą šv. Jono gatvėje.

Veikė ir Vilniškė šv. Žitos mergaičių draugija, po senovei globiama kun. Pr. Bieliausko; ji įsitaisė savo virtuvė, o rankdarbių parodoje, lietuvių skyriuje, suorganizavo juostų audimo dirbtuvę. Dr. jos pirmininkas kun. Pr. Bieliauskas, vice-pirmininkas dr. as A. Vileišis, išdininkas kun. Kukta, sekretorius K. Daunoras. Narių 580.

Gana svarbus mūsų drauginio gyvenimo, ypač vilniečių gyvenimo, atsitikimas pereinantis metais — tai lietuvių katalikų vyrų šv. Mikalojaus draugijos įsikurimas. Veikti ji pradėjo 1916 m. rudenį, nusišmėdžiusi sau gražų butą prie Didžiosios gatvės, kur įsitaisė pigią valgyklą savo nariams ir kur Vilniaus lietuviai gali dabar dorai praleisti liuosą vakaro laiką. Dr. jos narių mokesnis: įstojamųjų 6 markės ir mėnesinių 40 fen., tačiau del karo meto įstojamasis mokesnis sumažinta ligi 1 marki. Tos draugijos pirmininkas kun. J. Bakšys, padėjėjas K. Kriščiukaitis, sekretorius P. Žukauskas, išdininkas K. Strazdas. Valdybos nariai: P. Insođa, V. Lietuvaitis, V. Sliteris, A. Makutėnas ir P. Lebedys.

Be tų draugijų 1916 m. veikė dar Vilniuje lietuvių švietimo D. ja „Sviesa.“ Kaune veikė atgijusi „Saulė“, kuri įsteigė ten lietuvių gimnaziją, ir „šv. Kazimierio D. ja“ knygoms leisti. Marijampolėje 1916 m. vasarą, vokiečių vyriausybei leidus, atgaivinta „Žiburys“.

Kokios dar kitos draugijos Lietuvoje veikė ir ką nuveikė pereinantis metais — negalėjome tuo tarpu patirti del visiemis žinomųjų susižinojimo sunkumų, tat skaitytojai, kaip ir tos draugijos, tariamės, nepaskaitys mums to už bloga.

(Bus daugiau).

Jonas Aukštuolis.

Stokholmas, 11—1—17.

Del lenkų vyriausybės atsisaukimo.

Kaip praneša svetimauciu laikraščiai, lenkų valstybės tarybos atsisaukimas iššaukė didelį nepasitenkinimą lietuvių tarpe, kurie mato kai-kuriuose šito atsisaukimo žodžiuose lenkų norą uždėti leteną ir lietuviams. Į šituos lenkų ir lietuvių kivirčius įsimaišė ir leidžiamas Kaune vokiečių „Kownaer Zeitung“ laikraštis, kuris taip rašo:

„Atsisaukimas skamba taip, tarytum Lenkija savo jėgomis įgavo visa tai, ką dabar turi, ir lenkai mano, kad dar jie gali praplatinti savo ribas. Iš tikrųjų gi lenkai, turėdami keletą tukstančių tik savo kareivių (legijonerių) negali vaidinti jokios rolės. Vokiečiai lengvai gali atsikasyti nuo lenkų pagaldos, nes jie patys esą ir be jų stiprus. Lenkai turėtų laikytis save kiek kukliau ir neužmiršti tai, kad vokiečiai ir jų sąjungininkai yra pergalėtojai, kuriems lenkai turi būti dėkingi“.

Šitą „Kownaer Zeitung“ straipsnį, kuriame kalbama prieš lenkus, atspausdino ir vokiečių oficiozas „Berliner Local Anzeiger“.

Leista dirbti laukų darbai sekmadieniais bei šventėmis.

Varšuvos arkivyskupas įsakęs Varšuvos arkivyskupijos kunigams paskel-

bti gyventojams, kad del karo laikų sekmadieniais bei šventėmis po sumos yra leista dirbti laukų darbai.

Dailės paroda Petrakave.

Iš Varšuvos gauta žinių, kap Petrakave nuo rugpjūčio mėn. vidurio yra daroma lietuvių ir lenkų paroda. Ją vadina „Dailė pasaulio kare“. Jau yra sugabenta daug dailės vaikų.

Duonos dalinimo sutvarkymas Vilniuje.

Vilniaus miesto viršininkas paskelbė gyventojams, kad nuo rugsėjo 1 d. duonženklus teduosią tiktai, parodant vyr. Rytų vado pasą.

—O:—

Kunigas M. Przyjalgauskas, Papilio klebonas (Zarasų pav.), praneša iš Lietuvos, kad Kojališkio Yčienė pasimirsi.

Mums praneša, kad Vilniaus lietuvių veikėjai adv. A. Janulaitis ir adv. J. Vileišis, anuomet vokiečių areštuoti, dabar jie išvežti gilumon Prusijos. (West Preussen); m. Čirsk.

Bobruisko lietuvių kolonijos rezoliucija.

Mes, Bobruisko lietuvių kolonija, susidedanti iš įvairių srovių žmonių, pilnai sutinkdami su Maskvos lietuvių rezoliucija, skaitome sau už būtiną kultūrinę bei politikinę pareigą pilnai ir griežtai prie jos prisidėti.

Lietuvių tauta, būdama pačiame pasaulinio karo viduryje, kenčia didžiausius medžiaginius bei dvasinius nuostolius.

Nuolat ji savo sieloje nešiojo, kaipo mūsų Tautos istorijos palikimą, Lietuvos politikinės nepriklausomybės idėją, del kurios istorijos bėgyje mūsų protėviai su didžiausiu patriotizmu bei pasišventimu liejo savo kraują.

Šis begalinės svarbos momentas irgi uždeda dabarties lietuviams pareigą — virsti kariuomene, politikos prasme, užmiršti partijinius ginčus ir bendromis organizuotomis jėgomis intensyviai siekti bendro mūsų visų idealo — politikinės nepriklausomybės.

Pergyvename laikus, pilnus del mūsų Tėvynės įvairių galimų ir todėl kiekviena mūsų pajėgų tikslingame organizavime ir darbo klaida gali būti ne tik mūsų idealo žuvimo priežastimi, bet ir pačios Tautos.

Taigi vardan mūsų Tėvynės nepriklausomybės, vardan ateinančios laisvos Lietuvos kultūros, vardan laisvo visų mūsų dvasios pajėgų plėtojimosi, — karštai kviečiame kitas Lietuvių Kolonijas, gyvenančias Rusijoje, Amerikoje ir visame pasaulyje, prisijungti prie Maskvos lietuvių nutarimo, tvirtu balsu tariant:

Siame ypatingos svarbos momente, kuris žmonijos istorijoje vargiai bepasikartos, visoms lietuvių partijoms reikalingas solidarus organizuotas veikimas atsiekimui šventų Lietuvių tautos idealų.

Bobruisko lietuvių kolonija.

A.†A.

G. Matulytė ir I. Saldis.

Ir vėl du nauju kapu. Ir vėl mes palydime iš Jaltos lietuvių sanatorijos džiuvos pakirstus du jaunikačius, tik ką pražydusiu. Sausio 3 d. 6 val. vakarė š. m. mirė G. Matulytė, 19 metų gimnazistė. Atvažiavo į Jaltą 1916 metais, spalio 11 dieną, turėdama gerklės ir abiejų plaučių džiuvą. Velionė paėina iš Kauno gubernijos, Panevėžio apskrities.

I. Saldis buvo kareivis. Bekariaudamas nusilpnino savo kūną ir įgavo ausų ligą. Atvažiavo į Jaltą 1916 metų lapkričio 16 d., turėdamas gerokai iš-

galėjusią džiuvą. Velionis taip pat paėina iš Kauno gub.

Čia tikėjosi abu sustiprinti savo menką sveikatą. Buvo jau giliai suleidusi šaknis džiuva kaip į vieno, taip ir į antro krūtinę, todėl ir Krymo gaivinantis ir stiprinantis oras negalėjo įveikti įsigalėjusios ligos.

Nulenkime ir mes galvas prieš tuodu pavasario žiedeliu. Jiedu nespėjo pražydyti ir praskleisti savo jaunystės lapelių, buvo kupini kilniausių idealų, būtų daug galėję mūsų tautai suteikti, bet užgeso viltis: beširdė giltinė pagrobė ją iš mūsų tarpo...

Lai būna Judviem čia lengva sveti-ma žemele!

J. Kapsas.

Korespondencijos.

KOLPINAS, Petr. gub.

Vietos Liet. Komiteto įgaliotnio kun. S. Razumo rūpesčiu gruodžio 28 d. fabrikos mokyklos salėje buvo surengtas lietuvių vakarėlis. Vakarėlio programa prasidėjo eglaitė. Apie 100 jaunučių mūsų pabėgėlių, apstoję išpuosą eglaitę, gražiai pagiedojo Mažajam Kudikėliui pasveikinimą. Paskiaus mergaitės ir berniukai, vietos mokyklos mokiniai, padeklamavo gražių eilių. Malonu buvo žiūrėti į tuos mūsų vargšus, taip jausmingai tariančius žodžius: Tėvynė, Lietuva, Nemunas... Jie dar neužmiršo savo brangios šalelės, jaunose jų širdelėse liepsnoje meilė ir prisirišimas prie jos.

Po išdalinimo vaikams dovanų, prasidėjo žaidimai. Vadovaujant Petrapičio moksleiviams, atvykusiems į Kolpiną su savo repertuaru, ko čia nebuvo žaidžiama: ir „Tegyvuoji Lietuva“, ir „Aguonėlė“, ir „Čigonėlis“ ir k.; net svetimauciai stebėjosi, kad pas lietuvių yra tokių gražių žaidimų. Jiems viskas pas mus labai patiko, ypač gi meilus atsinešimas suaugusių moksleivių prie jaunučių savo broliukų ir sesučių. Prasidėjus deklamacijoms, susirinkusiems vakarėlin tai ašaros vilgė blakstienas, tai juokas puosė jų veidus... Seniai, sužadinti karštais poetų žodžiais ir gražiu deklamavimu, tik galvas lingavo ir sunkiai dūsavo, prisiminė savo mylimą žemėlę...

Paskambinę stygų orkestrui (16 žmonių), buvo gyvai suvaidinta kun. J. Tumo komed. „Nepadėjus nér ko kasti“, kuri labai patiko ir suaugusiems ir vaikams. Po vaidinimo vėl muzika, žaislai, dainos... Visiems buvo gera, jauku ir malonu. Džiaugės senieji, gavę progos užmiršti sunkius savo dabartinius vargus, linksmi buvo ir vaikučiai, gavę dovanų ir tiek daug naujo pamatę ir išgirde. Visi jautėsi laimingi, nes visų širdyse vėl sužibo gražioji viltis, kad greitai baigsis tie sunkūs kentėjimai ir, grįžus laisvon Tėvynėn, vėl visiems švies laimės žvaigždėle...

P. V.

ROSLAVLĖ, Smolensk. gub.

Gruodžio 26 d. buvo čia lietuvių mokykloje surengtas vakarėlis prieglaudų vaikams, jų tėvams ir kitiems tremtiniam. Svečiams susirinkus, vaikai padeklamavo nemaža eilučių bei sakmių ir padainavo keletą tautiškų dainelių. Vaikų tėvai išreiškė savo didelį patenkinimą ir padėką mokytojui už tokį gražų jų vaikučių išmokymą. Paskui svečiai buvo pakviesti prie eglaitės. Rūpestingai ir dailiai aprėdyta ji linksmam spindėjo daugeliu žvakelių ir žavėte žavėjo vaikučius, retai matančius tokį gražumėlį. Per visą vakarą skambėjo po visą namą linksmos vaikų ir jaunimo dainos. Žvakutėms gestant priėjo prie įdomiausios vakarų dalies — dalinimo dovanų ir lioterjos. Kiekvienas vaikų gavo knygelę ir ryšėlį su saldumynais, riešutais ir piragais. Kelios gi brangesnės knygos, žaislai nuo eglaitės ir da nemaža pakuotų tam dovanėlių buvo paleista lioterija, kuri atnešė daug džiaugsmo vaikams. Užbaigiant vakarą, svečiai ir

prieglaudų vaikai buvo vaišinami arbata ir Kalėdų pyragais.

Ten būties.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Sazonovo paskyrimas. Vieton mirusio grafo Benkendorfo rusų pasiuntiniu į Londoną paskirta S. Sazonovas.

Baltabiliečių šaukimo atidėjimas. Vadaus reikalų ir karo ministerijos nutarusios nešaukti iki rudenio baltabiliečių 1901—1909 metų šaukimo, t. y. tų, kurie yra gimę tarp spalio 1 d. 1879 metų ir rugsėjo 30 d. 1888 metų.

Del vyriausybės deklaracijos. Ministerijų tarybos pirmininkas kunigaikštis Goliceinas dabar labai užimtas busimąja deklaracija, kurią jis mano skaityti pirmame Val. Dumos posėdyje, vasario 14 d. Goliceinas pasiūlė visiems kabineto nariams pabaigę šio mėnesio pranešti savo nuomones del tų klausimų, kurie turėtų būti pakelti vyriausybės deklaracijoje. Bet Goliceinas nurodė, kad deklaracijoje turėtų būti tie patys dėsni, kurie buvo jau duotame jam caro reskripte.

—o—

IVAIRIOS.

Maisto klausimas. Juo toliau, juo blogiau Rusijoje su maistu. Daugelyje miestų trūksta valgomųjų produktų, kaip antai: mėsos, duonos, sviesto ir kitų. Ukininkai nelabai nori į miestą vežti javų delto, kad, dažniausiai, jiems tai ne taip lengva padaryti. Pavyzdžiui, Charkovo gub. ukininkai taip sako: „Mes vežtume javus į miestą, bet tegul „uredninkai“ duoda arkliais pasagų, nes nekaustytais arkliais nepavyksiuosi, tegul duoda geležies ratlankiams, nes ratai gali paimti... Ir batus taip pat tegul duoda, nes juk basas nevežiosi javų...“ Ne tame vargas, kad geležis brangi, bet jos beveik jau nér ir pirkti negalima, taip lygiai kaip ir degtinės, tačiau pastarąją žmonės išmoko jau ir patys dirbti. Apie Urala valstiečiai tyčia sušaldo bulves, paskui jas virina ir tokiu būdu pasitiekia sau stipriai svaiginamų gėrimų, kuriuos paskui parodo, gaudami už tai didelius pinigų. Apskritai kalbant, artinasi ekonominė katastrofa, kuri ilgam gali sustabdyti kultūros plėtojimąsi.

Pabėgėlių gubernatorius. Prie pabėgėlių tarybos yra tam tikras paskolų komitetas, kuris duoda pabėgėliams paskolas, ir inteligentams pabėgėliams gali paskolinti ligi 3000 rublių. Kauno gubernatorius Griazėvas, kurio kanceliarija dabar randas Kastramoje, ne taip labai senai buvo prašęs to paskolų komiteto paskolinti jam, kaipo pabėgėliui inteligentui, pinigų tiek, kiek komiteto įstatai gali daugiausia skirti. Gubernatoriaus prašymą komitetas išpildė. Atstovų tarpe kalbama, kad Kauno gubernatorius Griazėvas ir po šiai dienai gaunąs 12.000 rub. algos ir be to dar 15 rublių „dieninių“ pinigų už tai, kad esąs pabėgėlių aprūpinimo tarybos įgaliotinis.

Rumunijos įstaigų evakuacija. Daugelis rumunų įstaigų kraustoma į Chersoną; šitame mieste taip pat ir rumunų parlamentas bus. Todel Ungedisto tyje jau yra parengti tam tikri traukiniai toms įstaigoms vežti.

Pradeda rūpintis valstiečių ūkio reikalais. Rusijos ukininkai jau dabar, žiemą, labai susirūpinę ateinančiais pavasario ūkio darbais. Nors pas daugelį jų yra pakankamai pinigų, tačiau mažai tereka seklų, darbininkų ir ūkio mašinų. Kad dar būtų mašinos, tai dar pusė bėdos — galima būtų apsieiti ir be didelio darbininkų skaičiaus. Šie ūkio reikalai, matyt, jau parūpo ir pačiai vyriausybei. Taip, sausio 13 d.

pirmininkaujant kunig. Golicinui buvo Petrapilyje ūkio palatos posėdis, kuriame buvo gildomi ūkio reikalai. Posėdyje buvo nurodyta, kad dėl geležinkelio betvarkės gali iškilti didelis Rusijos valstiečių ūkiui pavojus, būtent — negalima esą bus laiku pristatyti kur reikiant jėgai ir kiti ūkiui reikalingiausi daiktai. Kalbėta buvo ir apie tai, iš kur gavus darbininkų, nes dabar daugiausia ūkiuose likę tik moters ir darbai netikė vyrai. Todėl nutarta prašyti, kad pavasarį ir vasarą ūkio darbams leistų kareivius, kurie dar bus į frontą neišvežti. Tokiu būdu norima sulaikyti tolimesnis valstiečių ūkio puolimas.

Lietuvių pabėgėlių vaistinės. Sykiu su kitais pabėgėliais išsikraustė iš Lietuvos ir nemažas būrys liet. farmaceutų, kaip vaistinių savininkų, taip ir jų tarnautojų (žiūr. Nė Nė „L. B.“ 83 ir 89). Vieni buvo paimti kariuomenės, kiti įstojo savanoriais, tretį tarnauja vaistinėse, o ketvrti įgijo savas vaistines.

Taip: 1) M. Valeika (Giedraičių vaistinė) įkūrė puikią vaistinę Kauno kaimoje — stotis Aleksikovo (obl. V. D.), 2) R. Paškevičius, tarnavęs Kaune, įkūrė vaistinę s. Džakonove, Kursko gub., 3) A. Gerdvilis iš Kauno, įkūrė vaistinę ir vaistų sandėlį Gluškovė, Kursko gub. Naujiems savininkams nors ir puikiai materialiai sekasi, bet visi po karo grįžta Lietuvon.

A. Gerdvilis.

SVETUR.

Lenkija. Nuo sausio 1 d. lenkų legionai bus užlaikomi vokiečių išdo lėšomis. Taigi lenkų legionieriai gausią savo algas iš vokiečių. Pulkininkui mėnesiui mokama 945 markės, kapitonui 450 markių, parūčikui 295 markės, paparūčikui 250 markių, paprastam kareiviui — 16 markių.

KARAS.

Rusų šone. Rygos vakarų pusėje vokiečiai po smarkaus artilerijos šaudymo puolė rusų kariuomenę, stovėjusią abypusiai plento, einančio iš Kalncemo į Sloką, bet buvo atmušti. Kitoj vietoj, už 6 varstų į šiaurės vakarus nuo Kalncemo kaimo vokiečiai taip pat atakavo rusus, bet pasisekimo neturėjo. Sausio 14 d. nedideli vokiečių būriai puolė rusus pagal Šaros upę (Baranavičių ir Lunineco geležinkelio rajone), bet buvo priversti atgalsugrįžti į savo apkalas. Ta pačią dieną rusų aeroplanas (farmanas) buvo vokiečių apšaudytas ir, užsidedęs jam, nukrito žemėn (į pietų rytus nuo Barnavičių). Abudu lakūnų, kuriuodu buvo tame aeroplanu, užsimušė. Taip pat tą pačią dieną vokiečių aeroplanas metė bombas į Zamirjės stotį. Brodų pietų pusėje priešininkai puolė rusų sargybos būrius, tačiau buvo atmušti ir priversti pasitraukti atgal. Į pietų vakarus nuo Potugorų kaimo (10 varstų į pietus nuo Bževanų) rusų būriai durtuvais paėmė pirmą apkalas liniją, išsprogdino šešias priešininkų minų galerijas ir suardė apkalas. Po to turkai du kartu atakavo rusų kariuomenę, bet abukartu buvo atmušti. Nelaisvėn čia rusai paėmė 1 aficerį ir 28 turkų kareivius.

Rumunų šone. Rusų būriai po artilerijos šaudymo Kimpolungo ir Jakobėnės plento rajone puolė priešininkus ir truputį paėję priekin. Šitame rajone rusai paėmė nelaisvėn 30 aficerių ir 1000 kareivių.

Kaukazo šone. Be atmainų. Blogas oras kliudo rusų žygiams.

Mesopotamijoj. Kuto miesto rajone, dišiniuoju Tigro upės krantu angiai eina priekin. Anglų raiteliai paėmė Chajo miestą.

Italų šone. Į pietų rytus nuo Goricos miesto tebesitšia smarkus mušiai.

Astikos slėnyje, į šiaurę nuo Pedeskalo miesto, buvo nedideli abiejų pusių susirėmimai.

Mūsų raštai.

Vytautas Bičiūnas. Lietuvių visuomenės srovės. Kaina 25 kap. Sukrauta Petrapilyje, Simeonovskaja g-vė Nė 7, b. 6.

Autorius patsai pirmiausia pasisako, kad „nesąs publicistas“, tačiau bando apibūdinti mūsų visuomenės srovės „stodamas ant grynai neutralio pamato objektyvio sprendimo ir manymo“, nuo paties autoriaus betariant. Nuostabu, kad autorius tokioje mažoje knygutėje, turinčioj vos 11 puslapių, ryžosi nupiešti kiekvienos visuomenės srovės veidą. Na ir „piešė“, matyti, nesigailėdamas dažu. Beskaitant šią knygutę man prisimena kažkur matyti futuristų piešti paveikslai, kuriuose žmogus buvo norėta nupiešti taip, kad žiūrėtojas galėtų jį matyti iš visų pusių. Autorius norėtų keliais tik žodžiais apibūdinti kiekvieną srovę. Štai kaip jis jas „apibūdina“:

„Pirmiečiai“ minta studentija, ir visais tais, kurie labiau ar mažiau yra prisitartinę prie svetimos, būtent rusiškai-žydiškos ideologijos, jie apreiškia save griežtais pesimistais ir despotais. „Tautininkai“, kurie kvepia Lietuvos saldžiu medum ir nemažiau saldžiai apie įvairius Lietuvos medus kalba, priguli idealistai (ir podraug neapšviestūnai). Idomu, jog toji srovė daro nemažą įtaką ir mūsų kaimo jaunuomenę, labiausia delto, jog ji nesipriešina tikybai ir ragina netiek turėti, kiek tikėtis ateityje rasti. „Demokratai“, arba, kaip juos naujai dabar praminė... „biurokratai“ (!) skaito save labdariais ir mokytojais, o liaudį išdirvamąja, jų ariamąja dirva. Tie mėgsta veikti nedaug tekalbėdami ir nesigirdami savo įsitikinimais ar savo darbo tikslais. Pagalios „klerikalai“, kurie yra tiek pinigų ir noru visuomenės dirvon įdėję rūpinasi tuomi, kad jų vadovaujama tauta eiltų senovėje puikliausiai iširtais šviešiais takais: tylėjimo ir Dievo meilės“.

Nuo tokio srovių „apibūdinimo“ skaitytoja gali ir čiaudulys paimti. Gera dar, kad pats autorius prisipažino, jog „daug ko trūksta srovių apibūdinime“, kitaip — skaitytojo akyse būtų pastatęs save į labai keblų padėjimą, o dabar šiaip ar taip kalbant, vis tik yra suminkštinamų aplinkybių.

Autorius taip pat vienu plunksnos brūkštelėjimu nori parodyti mūsų laikraščių pakraipą. Čia jis lygiai taip elgiasi, kaip ir su „visuomenės srovėmis“. Autorius, tur buti, klysta sakdamas, kad „šis karas supainiojo mums visas mintis“. Ne „mums“, bet greičiau pačiam autoriui, sakyčiau, supainiojo karas visas mintis, nes tai galima pastebėti kad ir iš brošiūros „Lietuvių visuomenės srovės“, kurioje visos mintys labai supainiotos.

Be to knygutė rašyta ne visai taisyklinga kalba, ir visos tos paklaidos metasi į akis ir nekalbininkui.

A. Kelmūtis.

Aukos.

- 1) *Švietimo Fondui* — 100,000 r.
Kun. dr. M. Gustaitis . . . 100 rub.
- 2) *„Žiburio“ Draugijai:*
P. M. Grigonis . . . 47 rub.
- 3) *Metinį nario mokesį „Žiburio“ Draugijos kazon įmokėjo:*
Kun. dr. M. Gustaitis už 1915 m. 3 r.
„ 1916 „ 3 r.
„ 1917 „ 3 r.
Kun. A. Palubinskas už 1917 m. 3 r.
M. Grigonis „ 1917 „ 3 r.

*) Cituojamųjų vietų kalba paliekame netalse, kad būtų aiškiau matyti, kaip knygotė parašyta.
R e d.

J. Jankevičius . . . 1917 „ 3 r.
Visus šituos aukų ir metinių įnašų pinigų — viso labo 165 rublius — priėmė „Žiburio“ Valdybos narys kun. A. Palubinskas.

Per „Liet. Balso“ Redakciją.
Lietuvių karo istorijos fondui:
S. Ličkano surinkta . . . 18 rb. 75 k.
Per prof. kun. B. Česnį.
Č. Sasnauskio vardo fondui:
Petrapil. Liet. šv. Zitos Draugija . . . 150 rb.

Stasio Šimkaus surinktos aukos.

Centralinio Komiteto įgaliotas rinkti aukas Amerikoje p. St. Šimkus yra prisiuntęs C. K. šias sumas:

p. Naruševičiaus vardu:

1. Per p. Paltanavičių . . . 300 r.
2. Per p. Olševskį . . . 2150 „
3. Per p. Ramanauską . . . 1300 „

Viso 3450 r.

M. Yčo vardu:

1. Per Kažemeką . . . 2645 r.
2. Per Tareilą . . . 1000 „

Viso 3645 rub.

Iš viso yra gauta 7095 rub.

Be to ponas Šimkus yra dauguma aukų jo prakalbose surinktu įteikęs vietos organizacijoms, kaip Tautos Fondas ir k., kurios stačiai per Aukštuolį Stokholme pasiųstuosius Lietuvon. Prakalbų C. K. įgaliotinis Šimkus yra surengęs virš 120 ir plačiai pasidarbavęs nukentėjusios Lietuvos labui. Dabar jis apsigyveno Stenandoah, Pa.

Iš Amerikos mano vardu atėjo 605 rub. Kadangi nėra drauge laiško ir nepažymėta kam tie pinigai, prašau atsiiepti kas ir kam prisiuntė.

Martynas Yčas.

Pranešimai.

I. Centro Lietuvių Komiteto d. k. n. š. Juridinio biuro.

Žodžiu ir raštu kreipiasi ūkininkai Centro Lietuvių Komiteto juridinį biurą su užklausimais apie atlyginimą už sušauktus karo metu, vyriausybės įteikusių biurui padarytų nuostolių aprašymus; taip pat daugelis ūkininkų, ar patys ar per biurą, jau yra užvedę bylas rekvizicijų komisijose arba apskričių komitetuose. Kai kurie žmonės, seniau užvedę bylas ir kurie seniau buvo pavedę vesti savo reikalus biurui, nerimauja, net reikalauja atgal savo raštų, nesulaukdami išpildymo.

Todėl visiems, kuriems atlyginimo už įvairius klausimus rūpi, paaiškinu.

Ligšiol mainėsi tos įstaigos, kurioms buvo pavestas tas ūkininkų reikalas; vos tik įstaiga pradėdavo veikti, kaip tuojau buvo leidžiama nauji istatai, tveriamos naujos įstaigos. Pastaruoju laiku buvo pradėję veikti apskričių Komitetai, bet lapkričio 9 d. 1916 m. naujai išleistu įstatymu jų veikimas buvo sustabdytas. Apskričių Komitetų darba tęs naujai tveriamos Komisijos. Tiems, kurie norėtų sužinoti, ar jau susitvėrė tos naujos Komisijos, paaiškiname, kad šiandien Juridinis biuras gavo iš vieno Kauno gub. apskrities bajorvedžio pranešimą, kad Komisijos dar nesutvėrė. Iš tokio pranešimo galima spėti, kad tas pats yra ir su visais kitais Kauno gub. apskričiais. apie Suvalkų, Vilniaus ir Gardino gubernijų naujų komisijų veikimą dar nieko neteko mums sužinoti. Kaip gausime žinią, jog Komisijos pradeda veikti, tai pranešime visuomenei.

Juridinio biuro vedėjas
Sausio 12 d. 1917. A. Tumėnas.

II.

Sekmadienį sausio 29 d. už Nevos Vartų Gelžkeliečių klube (Šlisenburgo prosp. ir Aleksandrovskos g-lės kampas) labdarių mokyklos naudai bus lietuvių vakaras.

1. Bus vaidinama Togobonio 5-kių veiksmų drama „ŽMOGŽUDŽIAI.“

2. P-no Adomavičiaus choras padainuos keletą liaudies dainų.

3. Po vaidinimo — šokiai, žaidimai ligi 2 val. nakties.

Bilietai iš anksto galima gauti pas p-lę Talias-Kelpšaitę registracijos biure (Baskov 29. Tel. 282-12), pas I. Geniušą (už Nevos Vartų, Maskvos g-vė Nė 1, telef. 558-40; atsiliepiant „Kultūra“, prašyti prieglauda ir skambinti iš naujo).

Pradžiai lygiai 7 v. vakaro.

Vakaro rengėjas I. Geniušas.

III.

Maskvos Lietuvių Komiteto karo aukoms šelpti Valdyba sekmadienį, sausio 29 d. 1917 m. 6 val. vak., šaukia visuotinąjį Komiteto narių susirinkimą Komiteto bute (Tveriaus g-vė, M. Poliševski g-lė, 7).

Neįvykus pirmam susirinkimui, tą pačią dieną 8 val. vak. šaukiama antras visuotinis Komiteto narių susirinkimas, kuris skaitysis teisotu nepaisant atsilankiusiųjų skaičiaus.

Svarstymo dalykai:

- 1) Piniginė ir veikimo apyskaita.
- 2) Revizijos Komisijos pranešimas.
- 3) Komiteto valdybos narių ir 6 jiems kandidatų rinkimas.
- 4) Revizijos komisijos narių ir jiems kandidatų rinkimas.
- 5) Einamieji reikalai.

Susirinkimo dienoje nauji nariai nebus priimami.

Naujus narius priima Komiteto Valdyba trims Komiteto nariams pasiūlus. Nario mokesis 1 rb. mėnesiui (ist. § 11).

Taigi, kam rūpi Komiteto darbai, ir tremtinių šelpimas, lai iš anksto įsirašo tikrais Komiteto nariais.

Valdyba.

Redakcijos atsakai.

A. Kirminaičiui. Tamstos straipsnio „Kumsčių karžygiai“ nedėsimė.

Lietuvos Tamsuoliui. Iš Tamstos senai esame gavę 1) „Tamsuolio balsą“ i lietuvių veikėjų ir laikraščius, 2) „Del tautų konferencijos Lozanoje“ ir 3) „Kas daryti, jei vyriausybė mažina tremtinių pašalpą“. Pirmuoju du straipsniu netinka, nedėsimė; tretįjį ištaise idėsimė.

Jonui Laucevičiui. „Salinkimės svetimų papročių“ gavome. Mūsų išmany-mu, Tamsta be reikalo kili prieš svetimą paprotį. Tas paprotys nėra išimtinai kurios vienos tautos, bet yra pasidares tarptautiniu. Jis yra gražus, ir todėl daugelis tautų, kurios pirma nėra jo turėjusios, jį priima. Todėl jo nevengia ir lietuviai. Tad T-tos straipsnio nedėsimė.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Lūgoje tuojau reikalingas mokytojas (ja); sąlygos geros.

Kreipties: ЛУГА, Петрогр. губ., Николаевская ул. 15. Председателю Кун. Липиш. 30—1

JUOZAS VILKIŠIUS, ieško Adomo Versiacko iš Vilniaus gub., Trakų aps., Kuršių kaimo, dabar gyvenančio Amerikoje. Петроградъ, Шпалерная ул. д. 64, кв. 44. 32—1

ANTANINA ŠALTONIOTĖ ieško sesers Mortos iš Suvalkų gub., Seinų aps., Veisiejų vals., Ša-džiūnų kaimo. Петроградъ, Шпалерная ул. д. 64, кв. 44. 33—1

PETRONĖLĖ PAŠKEVIČAITĖ ieškau savo tėvų ir seserų: Aleksandro Paškevičaitės, Mikalinos Ilmonienės su dvejetu vaikų, Anielios Joškenės ir Elenos Jenkauskienės. Visi iš Kauno gub., Krakių par., Ažitėnų kaimo. Петроградъ, Смоленская ул. д. № 29, кв. 3. 35—1

Kas dar nenusipirko
„Lietuvių Kalendoriaus“ 1917 m.
 patariama pasiskubinti nusipirkti, nes jau baigiama parduoti. Taigi paskubinkite, kad nepasilikti be „Liet. Kalendoriaus.“

Kaina 50 kap.

Kalendoriaus turinys labai įvairus, būtent: daug eilių, apysakų, straipsnių pritaikytų dabartiniam momentui. Informacijų skyriuje išspausdinta Komiteto adresai, žinios kaip surasti savo gimines ar pažįstamus Amerikoje gyvenančius, kaip susizinti su Lietuva, kaip surasti savuosius kariuomenėje tarnaujančius, kur dabar yra valdžios įstaigos iš Lietuvos iškeltos. Ypač galima pažymėti kun. Vaižganto-Tumo „Į saulę, į saulę.“ Pr. Tamošiūno „Apkasuose“, Putino eilės ir kit.

— VISA TAI UŽ 50 KAP. —

Užsakymus siųsti geriausia susidėjus.

Užsakymus siųsti: Petrograd, Simeonovskaja 7 — 6, И. А. Рынкевичу, arba: Москва, Сретенка, Селиверстовъ пер. 4, Ст. Яцкевичу. Taip pat galima užsisakyti per „Lietuvių Balso“ Administraciją ir „Liet. Balso“ įgaliotinius.

Stasio Jackevičiaus SANDĖLIS MASKVOJE

perkelta į kitą butą: Sretenka № 26; tel. 5-82-26. (įėjimas iš Seliverstovo gatvės, ten kur pernai buvo Lietuvių Komitetas. Čia parduvinėjama tik pavieni daiktai (ne urmu).

Gaunama: įvairių maldaknygių, knygelių, rašančių, kryželių, agnosėlių, škaplierių, elektros dalykų ir k.

Perkūčiai, reikalaukite kainininkų, nes siunčiu juos dykai.

Išsirašant prekių, būtinai reikia atsiųsti rankpinių.

Adresas: С. И. ЯЦКЕВИЧУ, Москва, Сретенка, № 26.
D. 40—2

INKARINIS PEN-EKSPELERIS SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K° pirmiau F. Ad. Richterio ir K°“ Prek. Nam.
 Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUSA-
 LIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuose. SAUGOKI-
 TĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA.
 Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K° pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K°“ Prek. Nam.
 PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 14.

Prek. ženklas
 Prek. ir Pram.
 Dep. patvirtintas
 visok. pavid.

Disnoje, Vilniaus gub.,
 tuojaus reikalingas var-
 gonininkas.

Kreipties į kun. Taškūną.

2367—1

JURGIS DAGILIS iš Jonučių kaimo, Freidos
 vals., Marijampolės aps., Suv. gub., ieškau brolių
 ir pažįstamų. Петроградъ, Витебская ул., № 16,
 кв. 5.

5—2

Kareivis JUOZAPAS BALČAS Aimalšės vien-
 sėd., Pušaloto par., Panevėžio aps., ieškau giminių
 ir pažįstamų. Дѣйствующая Армія, 6-ой Обоз-
 ный батальонъ, 28 транспорты.

8—2

ELŽBIETA ČAPAITĖ ieško savo tėvo Juozapo
 Čapo. Петроградъ, Смоленская ул. 11, боль-
 ница.

2354—7

BALTRAMIEJUS KURILAVIČIUS Suv. gub.,
 Marijampolės aps., Prienų par., ieškau motinos
 Kurilavičienės Elžbietos, brolio Antano, giminių ir
 pažįstamų. Петроградъ, В. О. Большой пр.,
 № 72, кв. 8.

2381—2

Agota Sinckienė,

gyvenanti Anglijos Londone, ieškau giminių Agnie-
 škos ir Antano Motiejaičių iš Suvalkų gub., Vei-
 verių valsč., Marijampolės apskr. Pažerų kaimo.
 Gegužės mėn. 1916 m. jie gyveno Petrapilyje. At-
 siliepkite.

Miss A. Sinckienė № 51 Pundersons Gardens,
 Bethnal green, № E. London, England.

19—3

JUOZAS VAITKEVIČIUS iš Virbalio miesto,
 Suvalkų gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Пе-
 троградъ, Мытинская Набережная д № 2/5,
 кв. 4.

36—1

POVILAS JANUŠAUSKAS iš Suvalkų gub.,
 Marijampolės aps., Prienų par., Kampiškių kaimo,
 ieškau tėvų, brolių ir pažįstamų. Петроградъ,
 Мытинская Набережная № 2/5, кв. 4.

37—1

Kareivis STANISLOVAS SAROČINSKIS Kau-
 no gub., Šiaulių aps., Viekšnių m., ieško giminių
 ir pažįstamų. Петроградъ, Смоленская 11, кв. 4.

39—2

SARATOVŲ SKYRIUI Lietuvių D-jos Ko-
 miteto nukentėjusiems dėl karo šelpti
 tuojaus reikalingas mokyto-
 jas.

Adresas: САРАТОВЪ, МОСКОВСКАЯ
 ул. д. № 95.

2384—1

ANTANAS GRAUŽDĖ Kauno gub., Panevėžio
 aps., Vaškų par., Micloniškių sod., ieškau tėvo ir
 motinos, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, За
 Московской заставой, Вещевой Интендан-
 ский складъ, 2-ой взвод сап.

27—2

K. ŠIAULYS Raseinių aps., Švieknos par.,
 Štemplių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Пе-
 троградъ, Запасный батальонъ, Лейб-Гвар-
 дія Павловскаго полка 4-я рота.

38—1

Sužeistas kareivis JUOZAS VILČIAUSKAS
 Kauno gub., Ukmergės aps., iš Kavarsko m., ie-
 škau sesers Marijonos, brolio Petro ir pažįstamų:
 Ник. жел. дор. Ст. Тосно, Село Лисино, Убѣ-
 жнице № 5, 15-я палата.

13—1

Augustinas Švenčionis Trakų aps., Ža-
 slių par., praneša giminiams ir pažįst. savo
 adresą:

Л.-Гвардіи Московскій полкъ, Пулеметная
 команда.

36—3

Peliksas Pov. Giedris Šešuolių par.,
 Viln. g., dabar yra motociklistu prie 1-sios
 armijos Štabo. Prašo savųjų atsiliiepti.

37—3

Kareivis Juozapas Žitlinskis Šešuolių
 par., Viln. g., Mišniūnų sodžiaus, tarnauja
 Finliandijoje. Adr.:

Гор. Торпео, Пограничная стража 1-я сотня.

38—3

Jonas Putna Kauno gub., Ukmergės ap.,
 Aluntos par., ieško tėvų ir draugų Vilnie-
 čių. Adr.:

Москва, ст. Никольская аптека Т-ва Фер-
 рейнъ и Путо.

31—1

Kareivis Jonas Anr. Juzukonis Trakų
 aps., Žaslių par., tarnauja:
 Л.-Гвардіи Кексгольмскій полкъ, 14-ая ро-
 та. Дѣйств. арм.

35—3

1917 metams patogiausias Kalendorius tai „LIETUVIŲ BALSO“ Sieninis mėnesinis nu- plėšiamas Kalendorius.

Kaina 50 kap.

KALENDORIUS YPAČ TINKA: Komitetams, bendrabu-
 čiams, prieglaudoms, kontoroms, mokykloms, dirbtuvėms ir
 kitoms įstaigoms bei šeimynoms.

KAS UŽSISAKO „Lietuvių Balso“ metams arba pu-
 sei metų, tam kalendorių siunčiame veltui.

KURIE UŽSISAKĖ AR UŽSISAKO „Lietuvių Balso“
 pusei metų arba metams per mūsų įgaliotinius, prašome
 kartu pasiimti iš jų ir dovaną Kalendorių.

Kalendorių galima pirkti pas visus „Liet. Balso“ įgaliotinius.

Petrapilyje: Švietimo Kultūros Sekcijoje, Baskovo g-lė
 29—18. Lietuvių spaustuveje pas J. Rinkevičių. Prie šv. Kotry-
 nos bažnyčios: knygų krautuveje „Księgarnia katolicka“ ir pas
 laikraštinių Krustą. Prie šv. Stanislovo bažnyčios, 1-oj rato-
 je prie bažnyčios ir Vyburgo puseje pas bažnyčios zokrastijoną.

Reikalingi platintojai kitur! Platintojams duodama gerų nuosimėjų.

„L. B.“ ADMINISTRACIJA.
 ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9—9.

Tinkamiausias lietuviams laikraštis

„DARBININKAS.“

„DARBININKAS“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir še-
 stadieniais.

„DARBININKAS“ rūpinasi darbo žmonių gerove, nurodi-
 nėja kelius, kaip savo būvį pagerinti.

„DARBININKAS“ deda daug straipsnių iš darbininkų gy-
 venimo, duoda naudingų darbininkams pasiskaitymų, rašytų
 pačių darbininkų.

„DARBININKAS“ duoda įdomiausių žinių iš viso pasaulio.

„DARBININKAS“ visuomet spausdina: gražių eilių, dai-
 lių vaizdėlių ir apysakų.

„DARBININKAS“ visuomet patiekia savo skaitytojams:
 svarbiausių, naudingiausių ir įdomiausių straipsnių supran-
 tama jiems kalba.

„DARBININKAS“ nuolat išleidinėja gražių, pigių ir nau-
 dingų knygelių.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius!!!

Prenumeratos kaina: tris kartus per savaitę metams 3 doleriai; pusei
 metų 1 dol. 50 centų; vieną kartą per savaitę, užsisakant tik šeštadieniais 8-nių pusl.
 numerius, metams 1 dol. 50 centų; pusei metų 75 c.

ADRESAS: „DARBININKAS“
 242 W. Broadway, So Boston, Mass.

339.—4

Jau išspausdintas 1917 m. „Ziburio“ Kalendorius.

KAINA 50 KAP.

Platintojams duodami geri nuosimėčiai.

Kalendorius su paveikslais. Užsakymais kreipties: Ярославль,
 Романовская 44, О-во „Žibury“, ir į „Lietuvių Balso“ Administra-
 ciją: Петроградъ, Саперный пер. 9—9.

Kalendorių parduos visi „Lietuvių Balso“ įgaliotiniai.
 Petrapilyje „Žiburio“ kalendorių didžiausias sandėlis pas A.
 Dundzilą, „L. B.“ administratorių, Саперų g-lė 9—9.